

ת"פ 13205/11/16 - מדינת ישראל נגד חיים טוילי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13205-11-16 מדינת ישראל נ' טוילי
לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי

המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם חיים טוילי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אילנית נחום

ב"כ הנאשם: עו"ד עזריה זמיר

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין וכמצוות המחוקק אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מכל המיוחס לו בכתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לנאשם ביצוע עבירה של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה, עבירה לפי סעיף 338(א)(6) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בעובדות כתב האישום נטען, כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום החזיק הנאשם 2 כלבים גזעיים מסוג רועה גרמני (להלן: "הכלבים"). ביום 8.10.15 בשעה 05:30 או בסמוך לכך, יצאו ערן אדרי, שי שוורץ, ויוסי בוארון (להלן: "השלושה") לריצת בוקר בפארק "אריאל שרון" בתל אביב (להלן: "הפארק") כחלק מקבוצת הריצה בה הם חברים, והנאשם שהה בפארק יחד עם הכלבים אשר הסתובבו חופשי בפארק, כשאינם מוחזקים על ידו ברצועה כלשהי. בנסיבות אלו, כשהבחינו השלושה בנאשם ובכלבים, צעקו לעבר הנאשם שיקשור את הכלבים על מנת שיוכלו לחלוף על פניהם ולהמשיך בריצתם. הנאשם קשר את הכלבים ושאל את השלושה, באם הם מתכוונים לחזור באותה דרך. השלושה ענו בחיוב, וביקשו מהנאשם שהכלבים ישארו קשורים. עוד נטען, כי בהמשך למתואר לעיל, בפרק זמן של עשרים דקות עד חצי שעה, שחרר הנאשם את הכלבים

מרצועתם, וכשחזרו המתלוננים באותה דרך בפארק, רץ אחד מהכלבים של הנאשם לכיוונו של יוסי בוארון (להלן: "יוסי"), זינק לעברו וניסה לנשוך אותו, אולם יוסי נאבק בכלב ומנע את נשיכתו. בשלב זה הצטרף הכלב הנוסף של הנאשם, והכלבים תקפו בקפיצות ונשיכות את שי שוורץ (להלן: "שי") ואת ערן אדרי (להלן: "ערן"). כתוצאה מתקיפת הכלבים נגרמו לערן שני פצעי נשיכה עמוקים בברך שמאל שדרשו קירוב, שפשופים סביב ברך ימין וביד שמאל, והוא פונה באמצעות אמבולנס לבית החולים. כן נטען, כי ליוסי נגרם פצע נשיכה מדמם באמת יד שמאל.

3. בישיבת ההקראה כפר הנאשם באמצעות בא כוחו בכל המיוחס לו בכתב האישום, והשיב כי בעת האירוע הנטען בכתב האישום לא היה בפארק ושהה בביתו עם אשתו. בנוסף טען, כי כחודש וחצי או חודשיים לפני האירוע היה בפארק עם כלב אחד או שניים, ולא אירע האירוע הנטען בכתב האישום.

4. בתמצית אציון, כי ב"כ המאשימה עתר בסיכומיו להרשיע את הנאשם וטען, כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום ל,אור העדויות האמינות של השלושה, אשר זיהו את הנאשם כבעל הכלבים שתקפו את השלושה, כשהם משוחררים ונשכו את ערן ושי, ויש להעדיף גרסתם על פני גרסת הנאשם. עוד טען, כי גרסתו של הנאשם מופרכת, והעובדה כי מחזיקם של הכלבים מסר בעת האירוע לשלושה מספר טלפון הזהה ב-6 ספרותיו הראשונות למספר הטלפון הנייד של הנאשם, וכן העובדה כי הנאשם בעל כלבים מסוג רועה גרמני, אשר לא הביא את אשתו כעדת הגנה לאחר שטען בתשובה לכתב האישום כי שהתה עימו בבית בעת האירוע, וגרסאותיו במשטרה, יש בהם כדי לחזק את ראיות התביעה.

5. בתמצית אציון, כי ב"כ הנאשם עתר בסיכומיו לזכות את הנאשם וטען כי אינו מאשר את האירוע הנטען בכתב האישום, אולם אין ביכולתו לסתור כי ביום 8.10.15 רצו השלושה בפארק, ונשכו ע"י כלבים. לטענתו המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם הוא בעליהם של הכלבים שתקפו את השלושה, שכן כעולה מהודעת מנהל הפארק (2/נ), בפארק מסתובבים בעלי כלבים רבים, ולפיכך אין לשלול את גרסת הנאשם כי לא היה בפארק ביום האירוע וכי בעל כלבים אחר טייל עם כלביו בפארק והכלבים הנ"ל נשכו שניים מהמתלוננים. כן טען, כי לפגמים בזיהוי הנאשם ע"י השלושה. בנוסף טען למחדלי חקירה דוגמת אי עריכת מסדר זיהוי לכלבי הנאשם, אי הבאה לעדות של אביחי שמסר לערן את שמו של הנאשם כבעל הכלבים שהסתובב בפארק וכלביו תקפו את ערן.

6. סקירת ראיות תביעה רלבנטיות להכרעה:

א. עדות ערן:

בחקירה ראשית העיד, כי הוא רץ כ-30 שנה. בחודש אוקטובר 2015 נהג להתאמן פעמים בשבוע בקבוצת ריצה מהשעה 05:00 עד השעה 07:30 או בסמוך לכך. ביום 8.10.15 התאמן בקבוצת ריצה בה השתתפו 4 רצים ומאמן. כשהגיעו לפארק ראו אדם עם שני כלבים (להלן: "**מחזיק הכלבים**"), אותו ראו כמעט בכל פעם שהיו מגיעים לפארק. בשל ההיכרות שלהם איתו, הם התחילו לדבר איתו, תוך כדי ריצה ושאלו אותו אם הכלבים קשורים. הוא השיב שלא וקשר אותם. בשלב הזה, הבחורה שהייתה בקבוצת הריצה פחדה, וחזרה לרכב עם המאמן, והוא נשאר עם יוסי ושי. בעת שהשלושה עברו ליד מחזיק הכלבים וראו שהכלבים קשורים, הוא שאל אותם אם הם חוזרים באותה דרך, והם השיבו שכן והמשיכו לרוץ. בקילומטר השמיני בערך, לאחר 30-40 דקות לערך, שמעו צעקה במעומם של "בואי הנה בואי הנה", וכעבור כדקה, שני כלבים ענקיים מגזע "רועה גרמני" או "זאב" תקפו

בהתחלה את יוסי, ולאחר שהעד זרק אבן לעבר הכלבים, תקפו הכלבים את העד, אשר הופל לקרקע על ידי אחד מהכלבים, ננשך בברך שמאל וקיבל אגרוף באף. מחזיק הכלבים הגיע בריצה ותפס את הכלבים, בעת שהעד שכוב על הרצפה, וכלשונו "הייתי שכוב על הרצפה והתחיל בינינו דין ודברים" (עמוד 12 לפרוטוקול, שורה 21). מחזיק הכלבים מסר לבקשת השלושה את מספר הטלפון שלו 054-3542607, אמר שקוראים לו יוסי מזרחי, לקח את הכלבים ונעלם. השלושה נאלצו ללכת כקילומטר עד היציאה מהפארק, שם פגשו איש ביטחון של הפארק שהעניק להם עזרה ראשונית והזמין אמבולנס. העד פונה לבית חולים וקיבל טיפול רפואי בשל החבלות שנגרמו לו, על ידי כלב לא ידוע. באמצעות העד הוגשו סיכום אשפוז וגיליון טיפול מחדר מיון של העד מיום 8.10.15 (ת/ו-11), תמונות של העד שצולמו במשטרה מיום 8.10.15 (ת/9), וכן תמונות שהביא למשטרה בה מצולמות החבלות שנגרמו לו (ת/8). עוד העיד, כי התקשר למספר הטלפון שנתן לשלושה מחזיק הכלבים וענה לו אדם שלפי קולו נשמע מבוגר שטען ששמו אינו יוסי מזרחי. בנוסף, נכנס לפייסבוק, וחיפש בפייסבוק את יוסי מזרחי, ובבדיקה ראשונית ראה שמדובר בבחור בעל כלב מסוג רועה גרמני, אשר מתגורר באזור ירושלים וזיהה שאינו מחזיק הכלבים והעביר את תמונותיו למשטרה (ת/4). בנוסף העיד, כי ביום 9.10.15 הלך ל"פיצוציה" בה הוא קונה לעיתים, שוחח עם בעל הפיצוציה- אביחי (להלן: "אביחי"), וסיפר לו על האירוע בו הותקף על ידי כלבים ביום 8.10.15. אביחי אמר לו שיעשה בירורים, חזר אליו לאחר מספר שעות, ואמר לו שלמחזיק הכלבים קוראים חיים לוי. העד ערך חיפוש בפייסבוק, מצא מספר אנשים העונים לשם חיים לוי, עשה חיתוך לקבוצות, ובקבוצה של "אוהבי הגזע רועה גרמני" מצא בתמונה השלישית את מחזיק הכלבים. עוד העיד: "כדי להיות בטוח, העברתי את התמונה גם לחברים שהיו איתי בפארק באותו יום, שי יוסי, וגם למאמן אייל, כדי לוודא שלא רק אני חושב ככה. תשובתם המידית היתה 'בינגו'" (עמוד 15 לפרוטוקול שורות 22-23). את התמונה מהפייסבוק של מחזיק הכלבים בה מצולם חיים טוילי לוי כשהוא מחזיק את 2 כלבים שתקפו את העד (ת/6) ואת התמונה מהפייסבוק של קבוצת אוהבי הגזע רועה גרמני (ת/4) העביר למשטרה. ביום 25.11.15 נערך עימות בינו לנאשם, בעימות העד זיהה את הנאשם (ת/13). כן העיד, כי בעת שהמתין לעימות בתחנת המשטרה זיהה את הנאשם כשנכנס לשג של תחנת המשטרה שהיתה הומה. בנוסף העיד, שהוא חושב שפגש את הנאשם שלוש פעמים במהלך ריצות שרץ בפארק בחודש ספטמבר 2015, בהם התבקש הנאשם לקשור את כלביו, ואין לו ספק שהנאשם הוא מחזיק הכלבים. עוד העיד, כי אין לו ספק לגבי זיהוי הנאשם והסביר ביום האירוע היו דמדומי בוקר, במצב רגיל לא היה מצליח לראות, אולם הם עברו ליד הנאשם לוודא שהכלבים קשורים, כשהם רצו על הכביש הפנימי והנאשם עמד על השוליים ולאחר שהכלבים שלו תקפו את השלושה הוא היה במרחק של מטר וחצי שניים מהם והנאשם החזיק את הכלבים (עמוד 16 לפרוטוקול).

בחקירה נגדית השיב, כי הוא מזהה על ספסל הנאשמים את הנאשם, אינו זוכר אם היו דמדומים או חושך, זוכר שלא היתה תאורה, אולם לא היה חושך מוחלט שכן יש אורות של העיר שמאירים את הפארק. כן זוכר שאמר לשוטרי בעימות שזיהה את הנאשם בתחנת המשטרה בעמדת הש"ג לפני העימות. עוד השיב, כי בשעה חמש בבוקר בכניסה לפארק יש תאורה וככל שנכנסים יותר לפארק, מתרחקים ממקור האור ונהיה חשוך יותר, ראה את הנאשם בכניסה לפארק, ואינו זוכר אם מסתובבים כלבים בשעה 05:30 בפארק והאם מסתובבים אנשים בפארק, ואישר שיכול להיות שהיו כלבים ואנשים בפארק.

עוד השיב, כי אינו יכול לזהות את הכלבים שתקפו אותו, אולם מדובר בכלבים מסוג רועה גרמני או זאב ושהוא וידא עם חברי קבוצת הריצה, וכולם אישרו שהאדם המצולם ב-ת/6 הוא מחזיק הכלבים, וזאת בניגוד לתמונה של יוסי מזרחי מהפייסבוק שכולם אמרו שהוא לא מחזיק הכלבים.

עוד השיב, כי הכלבים בתמונה ת/6 דומים מאוד לכלבים שתקפו אותו, והאדם המצולם הוא מחזיק הכלבים.

ב. עדות יוסי:

בחקירה ראשית העיד, כי ביום 8.10.15 רץ עם שי וערן בקבוצת הריצה בפארק, כאשר המאמן ובחורה נוספת היו מאחורה. בזמן הריצה, בעת שרצו עם פנסים ושעונים עם תאורה, אותם ענדו, נתקלו במחזיק הכלבים, כאשר לפי מה שהוא זוכר מדובר בנאשם. הנאשם זיהה אותם מרחוק בעת שרצו, ואמר להם לעצור כדי שיקשור את הכלבים. הם עצרו, ולאחר שקשר את הכלבים, הם אמרו לו שהם חוזרים באותו דרך ושיקשור את הכלבים. לאחר שני קילומטר, בעת שהתחילו לרוץ בחזרה, שמע כלשונם מרחוק: "בוא לפה" (עמוד 26 לפרוטוקול, שורה 5), והבין שהכלבים מסוג זאב רועה גרמני בדרך אליו. העד זיהה שהכלב רץ לעברו, העד נעצר ונאבק בכלב בכך שבעט בכלב, כששי וערן עזרו לו בכך שזרקו על הכלב אבנים. בשלב זה הגיע הכלב השני וקפץ על ערן, והכלב שתקף את העד, עזב אותו וקפץ על שי. העד זז לאחור כי פחד, ולאחר כמה דקות, ערן נפל על הרצפה וננשך ושי ננשך ביד. לאחר כמה דקות הגיע מהנאשם והכלבים נעמדו. הנאשם אמר לשלושה לא להתקרב אליו והביא להם מים "מרחוק טיפה" (שם, שורה 15). הם ביקשו ממנו את פרטיו והוא מסר להם שם בדוי ומספר טלפון שלאחר בדיקה של ערן התברר כמספר טלפון לא נכון.

עוד העיד, כי ראה את הנאשם בפארק מספר פעמים, שכן בבוקר כשהם רצים הוא מטייל שם עם הכלבים שלו, וזיהה את הנאשם ב-ת/6 לפי זכרונם כאדם שהסתובב עם הכלבים ביום 8.10.15. עוד השיב: "חשיכה היתה, אבל נתקלנו מספר פעמים גם באור. לקראת סיום ריצה כבר עולה השמש, אפשר לזהות אנשים, אין חושך מוחלט" (עמוד 27 לפרוטוקול, שורות 11-17). העד לקח מהנאשם מים, הוא היה במרחק של כמטר וחצי ממנו "בזמן שהוא הגיע, לאט לאט החשיכה התפוגגה וזיהינו את הבן אדם" (שם, שורה 28).

בחקירה נגדית השיב, כי כשערן חיפש את זהות מחזיק הכלבים, הוא שלח את ת/6 בקבוצת הווטסאפ של קבוצת הריצה. הם התכתבו בקבוצת הריצה כשערן כתב שהוא איתר את המחזיק הכלבים, והעד כתב בקבוצת הווטסאפ כי המצולם בת/6 הוא מחזיק הכלבים. עוד השיב, כי הכלבים ב-ת/6 הם הכלבים שהיו בפארק ותקפו אותו, אולם מדובר בכלבים ולא בבני אדם שניתן לזהות במאה אחוז. כן השיב, שראה את הנאשם בחודש שלפני האירוע בערך פעמים-שלוש, וסך הכל ראה את הנאשם כ-10 פעמים. כן השיב, שלקראת סוף הריצה השמש התחילה לעלות, וכי את האימון המרכזי של הריצה הם אינם נוהגים לעשות בפארק.

ג. עדות שי:

בחקירה ראשית העיד, כי במסגרת קבוצת הריצה, רץ ביום 8.10.15 עם ערן ויוסי על השביל בפארק, לאחר שרצו בשטח חירייה 10-15 דקות. בעת שרצו על שביל ראו שני כלבים מגזע רועה גרמני קשורים עם הבעלים שלהם. הכלבים נראו תוקפניים, והם אמרו למחזיק הכלבים כי הם חוזרים באותו שביל, כדי לוודא שהכלבים יהיו קשורים. אחרי עשרים דקות לערך חזרו, ובנקודה כלשהי התחילו לשמוע צעקות: "בואי הנה, בואי הנה". לאחר כמה שניות הגיחה כלבה מסוג רועה גרמני ותקפה את יוסי. הוא וערן לקחו אבנים והתחילו לזרוק עליה, ואז הגיעה הכלבה השניה ותקפה את ערן בברך, שצעק מכאבים, והכלבה האחרת נשכה את העד באצבע האמצעית של יד שמאל. מחזיק הכלבים הגיע והשתלט על הכלבים, ולקח אותם 20 מטר מהם והציע מים לערן. הם עמדו במרחק של 20 מטר ממחזיק הכלבים, היו נסערים מאוד והוא גלגל אליהם את בקבוק המים, ולמרות שהיתה עלטה יכול היה לראות את מחזיק הכלבים. לאחר דין ודברים בין השלושה למחזיק הכלבים הם ביקשו ממנו את פרטיו, ומחזיק

הכלבים אמר להם שקוראים לו יוסי מזרחי ונתן להם מספר טלפון 054-3542706. עוד העיד, כי השלושה פנו ליציאה מ"חירייה", מצאו רכב סיור של בטחון הפארק שעבר שם, וביקשו ממנו להזמין אמבולנס כי הרגל של ערן ננשכה עמוקות. העד קיבל טיפול רפואי ב"בטרם" וקיבל תעודה רפואית (ת/12) בהמשך הגיש העד תלונה במשטרה. עוד השיב, כי בחורה מקבוצת הריצה שלחה בווטספ של קבוצת הריצה תמונה של יוסי מזרחי, והעד הבחין שלא מדובר במחזיק הכלבים. כן העיד, כי הוא מזהה ב-ת/6 את האדם המצולם כמחזיק הכלבים, אינו מזהה את הנאשם בבית המשפט, ואף בעימות שנערך בינו לנאשם מיום 30.8.16 (ת/2)-לא זיהה את הנאשם כמחזיק הכלבים. עוד העיד שזיהה ב-ת/6 את מחזיק הכלבים והסביר: "יש איזו פוזיצייה מסוימת איך שהוא מחזיק את הכלבים, איך שהוא מחזיק את רצועות, שמצטרף לזה שכמה פעמים לפני ראיתי אותו. לגבי האיש בעימות והיום על ספסל הנאשמים אני לא יכול להגיד בצורה חד משמעית שזה האיש" (עמוד 37 לפרוטוקול, שורות 3-5).

בחקירה נגדית השיב, כיהיה חושך, "יש את השביל שרצנו ואת הצדדים ובצדדים אתה לא רואה כלום, שמענו צועקים 'בואי הנה, בואי הנה'. ושהכלבה רצה זה היה אזור של עלטה שלא רואים כלום" (שם, שורות 31-32). עוד השיב, שיכול להיות שבשל החושך אינו מזהה את מחזיק הכלבים וששמע מערן בטלפון או במסרון שלמחזיק הכלבים קוראים חיים. עוד השיב, ששלחו לו בווטסאפ את ת/6, הוא אמר לערן שלדעתו זה בעל הכלבים. כמו כן, הכלבים היו מגזע רועה גרמני.

בחקירה חוזרת השיב, כי הוא נוטה לחשוב שאת מחזיק הכלבים ראה מספר פעמים לפני האירוע במהלך הריצות, כשהוא מטייל עם כלבים.

ד. גרסאות הנאשם בהודעותיו:

ת/7-הודעת נאשם באזהרה מיום 28.10.15:

בת/7, הנאשם השיב, שהוא מחזיק 4 כלבים מסוג רועה גרמני, הוא או אחד מילדיו יוצא איתם להליכה בשכונה, כשבעבר היה יוצא עם הכלבים לפארק פעמיים-שלוש בשבוע. כשנשאל אם ביום 8.10.15 הלך עם הכלבים בשעות הבוקר השיב כי אינו יוצא עם הכלבים בשעות הבוקר המוקדמות אלא יוצא איתם בסביבות שעה 02:00 או בשעה 07:00. כשנשאל אם ביום 8.10.15 היה בפארק השיב: "לא נראה לי" (ש'25) ושהיה בפארק בפעם האחרונה לפני חודש וחצי-חודשיים. כן השיב, שהוא האדם שמצולם בתמונה מהפייסבוק ומדובר בכלבים שהיו שלו ונפטרו ואינו מזהה את האדם עם החבלות בתמונות שהוצגו לו ע"י החוקר ואינו זוכר אם ראה אותו.

עוד השיב, כי הוא הולך עם כלבים קשורים ומשחרר כלבים ללא רצועה "בגנות כלבים, מקומות מסומנים או בשדות חקלאיים" (שורה 50).

ת/1- הודעת נאשם באזהרה מיום 18.8.16:

בת/1, השיב הנאשם כי אינו זוכר אם היה בפארק באותו יום. כן אישר שאם ב-ת/7 אמר שלא היה בפארק למעלה מחודש לפני האירוע המיוחס לו, דבריסבת/7 נכונים. בתשובה לשאלה נוספת השיב, כי לא היה בפארק ביום האירוע. כן השיב כי מספר הטלפון שלו הוא 054-3541737 ואם היה רוצה לשקר למתלוננים לא היה מוסר מספר טלפון אשר 6 מספרותיו זהות למס' הטלפון שלו. כשנשאל: "אני אומר לך שראו אותך גם לאחרונה עם הכלבים משוחררים בפארק תגובתך?" השיב: "יכול להיות שהייתי ב- 3 לפנות בוקר". בתשובה לשאלה נוספת השיב:

"המקום הזה זה לא מוגדר כפארק ציבורי... יש עוד 1000 כלבים מסתובבים שם. אני הולך עם הכלבים מעבר לפארק בצד השני בכלל, בכלל לא בכיוון של הפארק" (שם, שורות 75-79).

ה. **2/ת-דו"ח ביצוע עימות מיום 30.8.16 בין הנאשם לשי:**

ב-2/ת שי אמר, שאינו מזהה את הנאשם, שחלפה שנה ושבתמונה (ת/6) שראה בזמנו זיהה את מחזיק הכלבים. הנאשם זיהה עצמו ב-6/ת, וציין שהתמונה לפני 7-8 שנים, והכחיש שהיה בפארק ביום האירוע.

ו. **13/ת-דו"ח ביצוע עימות מיום 25.11.15 בין הנאשם לערן:**

ב-13/ת ערן אמר כי הוא מזהה בוודאות את הנאשם כמחזיק הכלבים. עוד סיפר, כי האירוע היה בדמדומי בוקר, וראה את הנאשם בעבר כ-5-6 פעמים. בתגובה השיב הנאשם, שלא היה בפארק, לא מכיר את ערן ולא נפגש איתו מעולם, ושהוא מסתובב עם כלבים קשורים.

ז. **14/ת-מזכר מיום 30.11.15 שכתב השוטר עזרא נורי:**

ב-14/ת כתב השוטר עזרא נורי כי הנאשם הגיע לתחנה ואמר לו שאינו מעונין להשתתף בעימות "עד שיעשה בירור משלו", והשוטר נורי דיווח על כך לשי.

7. סקירת ראיות הגנה רלבנטיות:

א. עדות הנאשם:

בחקירה ראשית העיד, כי באוקטובר 2015 החזיק 4 כלבים מסוג רועה גרמני. עוד העיד, כי הוא יוצא עם הכלבים כשהם קשורים בשכונה והיו זמנים שהיה הולך איתם פעמיים-שלוש בשבוע לפארק בין השעות 1:30-2:00 בלילה, מאחר ובשעות הללו אין חיכוך עם עוד כלבים ועוד אנשים. עוד העיד, כי הוא בטוח שביום 8.10.15 לא היה בפארק שכן לא יכול להיות שהכלבים שלו נשכו, שכן הם תמיד קשורים, למעט בגינות כלבים ושארין לו מושג מדוע טוענים השלושה שכלביו נשכו.

כשהוצג לנאשם ת/6 השיב, כי הוא מזהה את עצמו עם הכלבים שלו, התמונה צולמה לפני 8 או 9 שנים, והכלבים הנ"ל נפטרו.

בחקירה נגדית השיב, כי הולך עם הכלבים שלו קשורים בלי זמם, ומשחרר אותם רק בגינת כלבים, והכלבים שבחזקתו יתקפו אם יקבלו פקודה ממנו. בשעות שהוא מטייל עם 2 כלבים בפארק, הפארק ריק לחלוטין. הנאשם הכחיש כי המתלוננים ראו אותו מספר פעמים בפארק בשעה 05:00 לפנות בוקר, שכן לא טייל בפארק בשעה זו. ביום 8.10.15 טייל עם הכלבים, אינו זוכר היכן טייל איתם, יודע שזה לא היה בפארק, שכן אם היה בפארק בטוח היה שומע על האירוע.

עוד השיב, כי אוהב ללכת עם הכלבים בשעה 2:00 בפארק, כשאין כלבים נוספים והכלבים לא באים בחיכוך עם כלבים נוספים, מעולם לא פנתה אליו קבוצת רצים, וכשהוא רואה מישהו מרחוק הוא ישר, כלשוננו: "מזיז את עצמו". אין סיכוי שהמתלוננים ראו אותו אי פעם, "לא ראיתי אותם ולא נפגשתי איתם" (עמוד 59 לפרוטוקול, שורות

(4-5).

חודש וחצי-חודשיים לפני האירוע הפסיק ללכת לפארק מאחר והתעייף, שכן הפארק מרוחק מביתו. בנוסף השיב כי לא הביא את אשתו להעיד שהיה בביתם בשעת האירוע, מאחר ואשתו חולת אפילפסיה.

ב. עדות עד הגנה ד"ר יצחק נבו:

בחקירה ראשית סיפר, כי הוא וטרינר, והוא מטפל בכלביו של הנאשם ומכיר את הנאשם כ- 10 שנים. עוד העיד, כי בתמונה ת/6 מצולמים כלבים של הנאשם, אשר העד טיפל בהם, וכי הכלבים נפטרו בוודאות לפני למעלה מארבע שנים.

בחקירה נגדית העיד, כי באוקטובר 2015 החזיק הנאשם בכלבים מסוג רועה גרמני, והכלבים שהחזיק הנאשם בשנת 2015 שונים מהכלבים שצולמו ב-ת/6 כך שהכלב יותר גדול והכלבה יותר קטנה. כן השיב: "צריך להתאמץ בשביל להתבלבל בניהם" (עמוד 46 לפרוטוקול, שורות 7-8). בנוסף השיב, כי אינו מכיר את שני הכלבים הנוספים אותם החזיק הנאשם בשנת 2015

ג. נ/2- הודעת מנהל שטח הפארק מר עופר סרוסי מיום 8.11.15:

מנ/2 עולה כי מר סרוסי לא היה בפארק בעת האירוע. בנוסף עולה כי בפארק אין מצלמות ומסתובבים בפארק הרבה כלבים והרבה רצים, ולא מוכר לו אדם בשם חיים טוילי לוי.

8. דין והכרעה:

א. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו בפניי, מצאתי ליתן אמון בעדויות ערן, יוסי ושי, כי ביום 8.10.15 בשעה 05:30 או בסמוך לכך (להלן: "**התקופה הרלוונטית**") בפארק תקפו שני כלבים את השלושה, כאשר אחד מהכלבים נשך את ערן והכלב השני נשך את שי. מצאתי, כי עדויותיהם לעניין ריצתם בפארק, פגישתם במחזיק הכלבים מסוג רועה גרמני או בלגי בעת שרצו, אמירתם למחזיק הכלבים כי הם מתכננים לחזור בריצה באותה דרך ובקשתם כי יקשור את הכלבים, ועדויותיהם כי אחד הכלבים נשך את ערן ואחד את שי תומכות זו בזו וכן נתמכות בתעודות רפואיות (ת/10, ת/11 ו-ת/12) ובתמונות (ת/9). בנוסף מצאתי, כי מעדויות השלושה אשר לא נסתרו עולה, כי לאחר שהותקפו על ידי שני כלבים, הגיע מחזיק הכלבים, השתלט על הכלבים, לבקשתם מסר להם כי שמו יוסי מזרחי וכן מסר להם מספר טלפון נייד שלו. כן עולה, כי השלושה ידעו בוודאות שמחזיק הכלבים בפארק שיקר להם באומרו ששמו יוסי מזרחי, זאת לאחר שערן התקשר למספר הטלפון שקיבל מהנאשם, האדם עימו דיבר הכחיש ששמו יוסי מזרחי וכן הוא נשמע זקן יותר ממחזיק הכלבים בפארק. כמו כן, השלושה שללו כי האדם ששמו יוסי מזרחי שמצולם בתמונה במסרון שקיבלו בקבוצת הריצה הינו מחזיק הכלבים שתקפו את השלושה בפארק.

ב. **השאלה שעלי להכריע עניינה - האם המאשימה על יסוד כלל הראיות שהובאו בפניי הוכיחה כי הנאשם הינו "מחזיק הכלבים"? דהיינו, האם הנאשם שהה בתקופה הרלבנטית בפארק עם 2 כלבים, ובהיותם משוחררים תקפו את השלושה ונשכו את ערן ושי?**

הפסיקה והספרות המשפטית הצביעו על הקשיים הכרוכים בעדות שעניינה זיהוי אדם, הנוגעים לטבע האנושי, לתעתועי זיכרון, וכן על ההשפעות הישירות והעקיפות על היכולת של עדים לשמר ולשחזר תווי פנים [ראה לעניין זה לדוגמה ע"פ 347/88 דמיניאוק נגד מדינת ישראל (29.9.93)].

בע"פ 2331-08 חיים קסטרו נ' מדינת ישראל (20.4.09) כתבה כב' הש' ארבל:

" ככלל, לזיהוי המבוצע על ידי עדים יש משקל ראייתי נכבד, ובלבד שאין טעמים להטלת ספק בנכונות הזיהוי ומידת הדיוק של העדים בו. בית המשפט אינו מחויב לקבל כעובדה את זיהויו של אדם על ידי מתלונן, וראייה זו - ככל ראייה אחרת - כפופה למלאכה של הערכת המשקל שיש ליתן לעדות ולזיהוי, שכן "ביסודו של דבר עדות הראייה איננה אלא עדות סברה... ברקע בחינת משקלו של הזיהוי עומדת האבחנה בין מהימנותו של העד המזהה, לבין מידת השכנוע בנכונות הזיהוי עצמו. כלומר, יכול העד להימצא אמין ועדיין תוטל בספק אמיתות הזיהוי שביצע..."

עוד נקבע בפסיקה, כי על בית המשפט לנהוג בזהירות מרבית בבואו לבסס הרשעה על יסוד זיהוי נאשם. יפים לעניין זה דבריו של השופט (כתוארו דאז) ח' כהן בע"פ 647/88 קריב נגד מדינת ישראל פ"ד לב (2) 758, 729:

"...לענין המהימנות, לא הרי זיהויו של הנאשם על-ידי קרבן העבירה כהרי עדותו של מה שקרה לו, אפילו נצא מן ההנחה שהצד השווה שבהם הוא מהימנות המזהה והעד כדובר אמת. מהימנותו כדובר אמת מטביעה הן על עדות הזיהוי והן על עדות המעשה חותם של אמת סובייקטיבית; אך עד שיוכל בית-משפט, על-ידי שיסמוך ידו על אמת זו, להפכה לאמת אובייקטיבית (כביכול), צריך הוא להיות סמוך ובטוח תחילה שהעד, בהאמינו לתומו שכל עדותו אמת היא, לא טעה, לא מתוך היסח-הדעת ולא מתוך מגבלות הזכרון האנושי ולא מתוך השפעות חיצוניות או תת-הכרתיים.... בזיהוי הנאשם על-ידי קרבן העבירה, כשאין ראייה אחרת הקושרת את הנאשם לעבירה, יש, בדרך-כלל, לחשוש מטעויות מעין אלו - לא משום שלענין זה נפגמה כהוא-זה מהימנותו של המזהה כדובר אמת, אלא אף-על-פי שלא נפגמה כלל. לפי מה שכתוב בספרים, הרי רובם ככולם של הזיהויים המוטעים שהביאו לידי הרשעתם של חפים מפשע, נעשו בתום-לב על-ידי עדי אמת.... חייבים אנו ללמוד את הלקח הפשוט ממשגים אשר כאלה שכבר נחשפו ונחקרו דיים- והוא שלענין זיהויו של הנאשם בידי קרבן העבירה, במהימנות המזהה לא סגי"ב.

כן נקבע בפסיקה, כי על בית משפט לאבחן בין מהימנות העד לבין אמינותה של עדותו, באופן שעדות שעניינה זיהוי אדם תיבחן בשני רבדים: "הרובד הסובייקטיבי" ו"הרובד האובייקטיבי". בשלב ראשון תבחן עדותו של העד המזהה מבחינה סובייקטיבית, דהיינו האם העד דובר אמת או שקר שעניינו שמסר עדות שקרית לדוגמא מתוך מניע לשקר. באם יקבע בית המשפט כי מדובר בעד מהימן, עליו לבחון בשלב השני את מהימנות העדות ביחס לזיהוי כשלעצמו. כב' הש' פרוקצ'יה בע"פ 9040-05 אוהיון נ' מדינת ישראל (7.12.16) כתבה לעניין זה:

"משקלו של מסדר זיהוי נמדד על פי שתי אמות מידה: ראשית, נבחנת אמינותו של העד המזהה; שנית, נבחנת מהימנותו של הזיהוי כשלעצמו. בחינת מהימנות הזיהוי נעשית אף היא בשני רבדים - ברובד סובייקטיבי וברובד אובייקטיבי. ברובד

הסובייקטיבי, נבחנת יכולתו האישית של העד להטביע בזיכרונו רשמים חזותיים ולזהות מכוחם בני אדם על פי חזותם; ברובד האובייקטיבי, בוחן בית המשפט את האפשרות לכך שהעד המזהה טעה טעות תמה ובלתי מכוונת בזיהוי. לצורך בחינת שני הרבדים הללו, יש לברר, בצד מהימנותו של העד המזהה, גם את השאלות בדבר מידת הביטחון שהביע העד בזיהוי, ואת הנסיבות שאפפו את הטבעת הדמות בזכרונו של העד. ... הטעם לבחינת מהימנות הזיהוי כשלעצמו, בנפרד מאמינותו של העד, הוא הרצון להבטיח כי "האמת הסובייקטיבית" של העד המזהה, המשוכנע באמיתות הזיהוי, תשתלב עם "האמת האובייקטיבית" המשקפת את המציאות...".

בע"פ 2957-10 אלאטרש נ מדינת ישראל (30.5.12) סקר כב' הש' דנציגר את השיקולים אשר עשויים לסייע לבית המשפט להעריך את אמינות העדות בנוגע לזיהוי אדם, וכתב:

"מסקירת הפסיקה בנושא הנדון עולה כי ניתן למנות רשימה לא סגורה של שיקולים אשר עשויים לסייע בידי בית המשפט להעריך האם אין מדובר בזיהוי שיסודו הוא בטעות כנה: היכרות קודמת בין העד המזהה לבין הנאשם עשויה להפחית את הסיכוי לטעות בזיהוי; משך הזמן שהעד ראה את הנאשם במהלך האירוע; תנאי הזיהוי - זווית הראייה, האם מדובר ביום או בלילה, תנאי הראות ומצב התאורה (...). נסיבות נוספות אותן יש לבחון הן המרחק ממנו צפה העד בנאשם ואת ההשתייכות האתנית-חברתית של הנאשם"

אבהיר, כי הפסיקה שנסקרה לעיל, התייחסה לזיהוי של אדם במסדר זיהוי, וקל וחומר לטעמי, כי ניתן להקיש ממנה למבחנים שעל בית משפט לבחון בבואו להעריך זיהוי אדם שלא במסדר זיהוי, שלא במסדר זיהוי תמונות ושלא באלבום עבריינים, אלא בתמונה מהפייסבוק ללא בקרה של אנשי משטרה וסניגור.

מעדות ערן עולה, כי זיהה את הנאשם לאחר שחיפש בפייסבוק תמונה של אדם בשם חיים לוי, אדם שאת שמו קיבל מאביחי כמי שהחזיק בכלבים שתקפו את השלושה בפארק. עוד עולה מעדותו, כי לאחר שביצע חיתוכים, מצא קבוצה של "אוהבי גזע רועה גרמני" ובה תמונה (ת/6) בה זיהה את הנאשם עם כלבים, וזיהה אותו כמחזיק הכלבים שתקפו את השלושה בפארק. בנוסף, עולה מעדותו כי העביר את ת/6 במסרון לקבוצת הריצה על מנת לוודא שזיהה נכון, כשמעדות השלושה עולה, כי יוסי ושי זיהו את הנאשם ב-ת/6 כמחזיק הכלבים בפארק שתקפו את השלושה.

מצאתי ליתן אמון בעדות השלושה "ברובד הסובייקטיבי" כי העידו אמת, ושהם זיהו את הנאשם ב-ת/6 ולא העידו עדות שקר כדי להעליל על הנאשם, שכן לא מצאתי כי היה להם מניע לשקר ולהעליל על הנאשם שהם מזהים אותו כמחזיק הכלבים בפארק.

לאחר שבחנתי את עדותם של ערן, שי ויוסי בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, אשר עשויים לסייע בידי בית המשפט להעריך האם אין מדובר בזיהוי שיסודו בטעות כנה ברובד האובייקטיבי, מצאתי כי נותר ספק בליבי האם השלושה לא טעו טעות כנה בזיהוי הנאשם, ולהלן נימוקיי: מעדויות השלושה עולה, כי נפגשו בפארק עם מחזיק הכלבים בתחילת הריצה בשעה 05:00 לערך בחודש אוקטובר, ובעת שחזרו נפגשו בשנית עם מחזיק הכלבים. עוד עולה מעדותם, כי אין בפארק תאורה, וכל אחד מהשלושה מתאר את הראות בפארק לאחר תקיפת הכלבים בצורה שונה- ערן העיד, כי "היו דמדומי בוקר", יוסי העיד, כי "החשיכה התפוגגה" ושי העיד כי היתה "עלטה". אני סבורה, כי לאור השעה בה נפגשו בפארק עם מחזיק הכלבים בשעה 05:00 לערך ופעם נוספת בשעה 05:30 לערך,

והעובדה כי מדובר בחודש אוקטובר, מעלה ספק אם ניתן לזהות תווי פנים של אדם, בפרט כשלא ברור באיזה מרחק עמדו ממחזיק הכלבים בעת שנפגשו איתו לראשונה ב-8.10.15 ובעת שנפגשו איתו לאחר שהכלבים תקפו אותם.

בנוסף עולה, כי ערן העיד, שלאחר התקיפה של הכלבים שכב על הרצפה, כשלא ברור באיזה מרחק היה ממחזיק הכלבים, יוסי העיד שלקח מים ממחזיק הכלבים והיה במרחק של כמטר וחצי ממנו, ואילו שי העיד כי מחזיק הכלבים גלגל אליהם בקבוק מים לאחר התקיפה והיה במרחק של 20 מטר מהם.

עוד מצאתי, כי מעדותם לא ניתן לדעת כמה זמן ומאיזה מרחק, וכמה פעמים ראה כל אחד מהשלושה את הנאשם בעת שרצו בפארק לפני 8.10.15.

זאת ועוד, מעדויות השלושה עולה, כי את התמונה (ת/6) העביר ערן לאחר שקיבל מידע מאביחי שמסר לו את שמו של מחזיק הכלבים חיים לוי ואיתר בפייסבוק את התמונה של הנאשם ששמו חיים טוילי לוי, מחזיק 2 כלבים תחת הקבוצה של "אוהבי גזע רועה גרמני". עוד עולה, כי ערן העביר לשי ויוסי במסרון של קבוצת הריצה את ת/6 על מנת כלשונו "להיות בטוח" כי מדובר בתמונה של מחזיק הכלבים. חילופי המסרונים בין השלושה בעת שליחת ת/6 ולאחריה לא הוגשו לבית משפט, והשלושה לא נחקרו על כך בבית משפט, ולפיכך לא ברור מה היה תוכן המסרונים שנכתבו ביניהם, והעובדה שערן בחר להעביר את התמונה ליוסי ושי, כדי לוודא שהמצולם בתמונה הינו מחזיק הכלבים בפארק, אף היא מעוררת ספק בדבר זיהוי הנאשם מבחינה אובייקטיבית.

יתרה מכך, העובדה כי שי בעימות עם הנאשם (ת/13) העיד, שאינו יכול לזהות את הנאשם אלא מזהה את האדם המצולם ב-ת/6, יש בה כדי לעורר ספק בדבר זיהוי הנאשם מבחינה אובייקטיבית. יובהר, כי לא מצאתי בכך שערן זיהה את הנאשם בעימות (ת/7) וכן ערן ויוסי זיהו את הנאשם בבית משפט כדי לאיין את הספק בכך שמחזיק הכלבים הוא הנאשם, שכן על פי הפסיקה יש ליתן משקל מועט בזיהוי הנאשם בבית המשפט ואין ליתן משקל לזיהוי בעימות (ראה לעניין זה דברי המלומד קדמי בספרו על הראיות חלק שלישי תש"ע-2009 עמ' 1182-1183).

עוד מצאתי, כי מהודעת מנהל השטח בפארק, מר סרוסי (נ/2) עולה, כי בפארק מסתובבים כלבים ואנשים, ואין מדובר במחזיק כלבים בודד שהמסתובב בפארק, ולפיכך אף הודעתו של מר סרוסי, מעוררת ספק האם השלושה לא טעו בזיהוי הנאשם ב-ת/6 כמחזיק הכלבים בפארק ולא מדובר באדם האחר שהסתובב עם כלבים בפארק.

יובהר כי מצאתי שקיים יסוד סביר לחשד הקושר את הנאשם לביצוע הנטען בכתב האישום וזאת לאור גרסאות הנאשם בהודעותיו (ת/1 ו-ת/7) בהן השיב, כי טייל בפארק עם כלבים מגזע רועה גרמני, כשמסר גרסאות שונות לשעות בהם טייל עם הכלבים בפארק, והאם שהה בפארק ביום 8.10.15 עם כלביו. לאור גרסתו הכבושה בישיבת ההקראה, כי ביום 8.10.15 שהה עם אשתו בבית, כשלא זימן את אשתו לעדות. לאור העובדה כי 6 הספרות הראשונות של מספר הטלפון הנייד של הנאשם זהות ל-6 הספרות הראשונות של מספר הטלפון שמסר מחזיק הכלבים לשלושה. יחד עם זאת, אין די בהן ובזיהוי הנאשם על ידי השלושה ברובד הסובייקטיבי, ברמה הנדרשת בפלילים כדי לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

9. למעלה מן הצורך אציין, כי אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם שיש לזכות את הנאשם בשל מחדלי חקירה. אני מקבלת את הסברו של קצין החקירות, המפקח אמיתי כהן, בחקירה נגדית, כי לא היה מקום לקחת ד.נ.א מהכלבים של הנאשם, מאחר וערן ושי הגיעו להתלונן בתחנת המשטרה לאחר שקיבלו טיפול רפואי

ופצעיהם חוטאו. בנוסף, אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי היה מקום לערוך מסדר זיהוי לכלביו של הנאשם, שהרי ברי שאדם שאינו מומחה לכלבים אינו יכול לזהות כלבים מאותו גזע.

סוף דבר

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מכל המיוחס לו בכתב האישום.

באם הפקיד הנאשם כספים במסגרת תיק זה או במסגרת תיק אחר הקשור לתיק זה יוחזרו הכספים בהעדר החלטה אחרת, או מניעה חוקית, לידי הגורם שהפקידם.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ח, 01/07/2018 במעמד הנוכחים.